

Bulutlar

– Harun Yıldırım · 18 Eylül 2014

BULUTLAR

Bu bir sevda türküsü düş getirin bulutlar
Kurudu göz bebeğim yaş getirin bulutlar
Yanıyor bütün sahra kış getirin bulutlar
Soldurmaz çiğdemleri yıkar yaşımız bizim
Cennet bahçesi gibi kokar başımız bizim

Bütün güller solunca ölüm çıkar azıktan
Söyle haberdar mısın kurulan her tuzaktan
Gönül gözüyle baktım ben uzaktan uzaktan
Gözlerim filizlenir kurur arkımız bizim
Kırılınca dişliler durur çarkımız bizim

O efsunlu saçların gök yüzüne dağılır
Hem leylî gecelere hem gündüze sağılır
Zambağın kokusundan kelebekler boğulur
Dün ufalandı bitti kalan gün zaman bizim
Mehtabın kahri için çalan ney keman bizim

Kamil olan kamilden duyduğun her söz bir gül
Kıyametten mi kalma söndürdüğün bu son kül
Dolaşır maverayı ya siyah ya beyaz tül
Sol yanımıza umut veren o dağlar bizim
Eteğine gülleri seren o bağlar bizim

Rengarenk gök kuşağı sanki kemer belinde
Güneş yıldız bir yanda ay bir yanda elinde
Ağladıkça kül'ateş'toprak'söner selinde
Enbiyanın gözünden akan sırmalar bizim
Evliyanın gönlünden bakan turnalar bizim

Harun yıldırım

17/09/2014